

No. 40887

**Finland
and
Russian Federation**

Agreement between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Russian Federation for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income (with protocol). Helsinki, 4 May 1996

Entry into force: *14 December 2002 by notification, in accordance with article 27*

Authentic texts: *English, Finnish and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Finland, 4 January 2005*

See also No. A-40887 in volume 2297.

**Finlande
et
Fédération de Russie**

Accord entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la Fédération de Russie tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). Helsinki, 4 mai 1996

Entrée en vigueur : *14 décembre 2002 par notification, conformément à l'article 27*

Textes authentiques : *anglais, finnois et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Finlande, 4 janvier 2005*

Voir aussi No A-40887 du volume 2297.

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
FINLAND AND THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME

The Government of the Republic of Finland and the Government of the Russian Federation,

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1. Personal Scope

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed in a Contracting State, irrespective of on behalf of which authorities or of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property.

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:

a) in Russia:

- (i) the tax on profits of enterprises and organisations; and
- (ii) the income tax on individuals;
(hereinafter referred to as “Russian tax”);

b) in Finland:

- (i) the state income taxes;
- (ii) the corporate income tax;
- (iii) the communal tax;
- (iv) the church tax;
- (v) the tax withheld at source from interest; and
- (vi) the tax withheld at source from non residents' income;
(hereinafter referred to as “Finnish tax”).

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes, which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place

of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes, which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

a) The term “Russia”, when used in a geographical sense, means the territory of the Russian Federation-Russia including its inland waters and the territorial sea, the air-space above them as well as the continental shelf and exclusive economic zone, where the Russian Federation-Russia has sovereign rights and exercises jurisdiction in accordance with federal law and international law; the terms “Russia” and “the Russian Federation” are equivalent;

b) the term “Finland” means the Republic of Finland and, when used in a geographical sense, means the territory of the Republic of Finland, and any area adjacent to the territorial waters of the Republic of Finland within which, under the laws of Finland and in accordance with international law, the rights of Finland with respect to the exploration for and exploitation of the natural resources of the sea bed and its sub soil and of the superjacent waters may be exercised;

c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Russia or Finland, as the context requires;

d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term “company” means any body corporate or any entity, which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the term “international traffic” means any transport undertaken by a resident of a Contracting State, except when the transport is solely between places in the other Contracting State;

g) the term “competent authority” means:

(i) in Russia, the Ministry of Finance or its authorised representative;

(ii) in Finland, the Ministry of Finance, its authorised representative or the authority which, by the Ministry of Finance, is designated as competent authority.

2. As regards the application of the Agreement by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4. Residence

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. The term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if each State considers him as its national or if he is a national of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of the Agreement to such person.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of a resident of a Contracting State is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith constitute a permanent establishment only if such site, project or activities last for a period of more than twelve months. The use of an installation or drilling rig or ship to explore for or exploit natural resources constitutes a permanent establishment only if such use is for a period of more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the following kinds of activities performed by a person that is a resident of a Contracting State in the other Contracting State shall be deemed not to be carried on through a permanent establishment in that other State:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the person;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the person solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the person solely for the purpose of processing by another person;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the person;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the person, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies -- is acting on behalf of another person and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of that other person, that other person shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that other person undertakes for the first mentioned person, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. A person shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such brokers, general commission agents or other agents are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall, subject to the provisions of sub paragraphs a) and b), have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated:

- a) the term "immovable property" shall in any case include buildings, property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of

immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources;

b) ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property used for the performance of business activities or independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The profits of a person that is a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the person carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the person carries on business as aforesaid, the profits of the person may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where a person that is a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate person engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the person of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the person.

5. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Profits and Income from International Transport

1. Profits or income of a resident of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Profits or income of a resident of a Contracting State from the use, maintenance or rental of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to profits or income from the participation in a pool, a joint business, or an international transportation agency.

Article 9. Adjustment of Profits

1. Where

a) a resident of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of a resident of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of a resident of a Contracting State and a resident of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two persons in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent persons, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the persons, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that last mentioned person and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of a resident of that State and taxes accordingly profits on which a resident of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are by the first mentioned State claimed to be profits which would have accrued to the resident of the first mentioned State if the conditions made between the two persons had been those which would have been made between independent persons, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 30 per cent of the capital of the company paying the dividends, and the foreign capital invested exceeds one hundred thousand United States dollars (USD 100,000) or its equivalent in the national currencies of the Contracting States at the moment when the dividends become due and payable;

b) 12 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, as long as an individual resident in Finland is entitled to a tax credit in respect of dividends paid by a company resident in Finland, dividends paid by a company which is a resident of Finland to a resident of Russia shall be taxable only in Russia if the recipient is the beneficial owner of the dividends.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the interest.

2. The term “interest” as used in this Article means income from debt claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is an authority formed therein or any resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the royalties.

2. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including computer programmes, video cassettes, cinematograph films, and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is an authority formed therein or any resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such

relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13. Income from the Alienation of Property

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in paragraph 2 of Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in a company the assets of which consist mainly of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which a resident of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

5. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise shall be taxable only in that State, except where such containers are used for the transport of goods or merchandise solely between places within the other Contracting State.

6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Income from Independent Personal Services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Income from Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is exercised in that other State, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve month period, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State if the remuneration is paid in respect of:

a) an employment exercised in the other Contracting State in connection with a building site or construction, assembly or installation project or supervisory activities connected therewith, or with the use of an installation or drilling rig or ship, for the period during which such site, project, activities or use do not constitute a permanent establishment in that other State under paragraph 3 of Article 5; or

b) an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic; or

c) technical services directly connected with the application of a right or property giving rise to a royalty, as defined in paragraph 2 of Article 12, if such services are provided as part of a contract granting the use of the right or property.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Income of Artists and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18. Pensions and Annuities

1. Pensions of any kind, and other benefits, whether periodic or lump sum compensation, granted under the social security legislation of a Contracting State or under any public scheme organised by a Contracting State for social welfare purposes, or any annuity arising in that State, shall be taxable only in that State.

2. The term “annuity” as used in this Article means a stated sum payable periodically at stated times during life, or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth (other than services rendered).

Article 19. Government Service

1. Remuneration, other than a pension, paid by an authority or a statutory body formed in a Contracting State to an individual in respect of services rendered to that authority or body shall be taxable only in that State.

2. However, remuneration referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State of which the individual is a resident if the services are rendered in that State and the individual:

- a) is a national of that State; or
- b) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

3. The provisions of Articles 15 and 16 shall apply to remuneration in respect of services in connection with a business carried on by an authority or a statutory body formed in a Contracting State.

Article 20. Payments to Students and Trainees

1. Payments which a student, or a business apprentice or any trainee, who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. A student at a university or other institution for higher education in a Contracting State, or a business apprentice or any trainee, who is or was immediately before visiting the other Contracting State a resident of the first mentioned State and who is present in the other Contracting State for a continuous period not exceeding 183 days, shall not be taxed in that other State in respect of remuneration for services rendered in that State, provided that

the services are in connection with his studies or training and the remuneration constitutes earnings necessary for his maintenance.

Article 21. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22. Elimination of Double Taxation

1. In Russia double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Russia receives income which according to the provisions of this Agreement may be taxed in Finland, the amount of tax on such income due to be paid in Finland shall be deducted from the tax levied on the income of such a person in Russia. Such deduction shall not, however, exceed the amount of the tax calculated in respect of such income in accordance with the laws and rules of Russia.

2. In Finland double taxation shall be eliminated as follows:

a) Where a resident of Finland derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Russia, Finland shall, subject to the provision of sub paragraph b), allow as a deduction from the tax on the income of that person an amount equal to the tax on income paid in Russia. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax on the income, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Russia.

b) Dividends paid by a company which is a resident of Russia to a company which is a resident of Finland and controls directly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividends shall be exempt from Finnish tax.

c) Notwithstanding any other provision of this Agreement, an individual who is a resident of Russia and under Finnish taxation law with respect to the Finnish taxes referred to in Article 2 also is regarded as resident in Finland may be taxed in Finland. However, Finland shall allow any Russian tax paid on income as a deduction from Finnish tax in accordance with the provisions of sub paragraph a). The provisions of this sub paragraph shall apply only to nationals of Finland.

d) Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of Finland is exempt from tax in Finland, Finland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such person, take into account the exempted income.

Article 23. Non Discrimination

1. Nationals of a Contracting State or legal entities and partnerships deriving their status as such from the laws in force in that State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is more burdensome than the taxation and connected requirements to which such nationals, legal entities or partnerships in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States as well as to stateless persons who are residents of a Contracting State.

2. The taxation on a permanent establishment which a resident of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on residents of that other State carrying on the same activities.

3. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Residents of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar residents of the first mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to nationals, legal entities or partnerships of the other Contracting State tax benefits granted under special agreements to nationals, legal entities or partnerships of a third State.

Article 24. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. In the event the competent authorities reach an agreement, taxes shall be imposed, and refund or credit of taxes shall be allowed by the Contracting States in accordance with such agreement. Any

agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted to information relating to persons referred to in Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 26. Special Fiscal Privileges

1. Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of multilateral or bilateral agreements.

2. The Agreement shall not apply to international organisations, to organs or officials thereof and to persons who are members of a diplomatic mission or a consular post of a third State, being present in a Contracting State and not treated in either Contracting State as residents in respect of taxes on income.

Article 27. Entry into Force of the Agreement

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.

2. This Agreement shall enter into force fifteen days after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which this Agreement enters into force;

b) in respect of other taxes on income, for any tax period beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which this Agreement enters into force.

3. Upon the date on which this Agreement becomes effective, the following Agreements between the Government of the Republic of Finland and the Government of the Union of Soviet Socialist Republics shall cease to have effect with respect to taxes to which this Agreement applies in accordance with the provisions of paragraph 2:

a) the Agreement for the reciprocal exemption of air traffic enterprises and their personnel from taxes and social security contributions, signed at Helsinki on 5 May 1972, and

b) the Agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and the Protocol attached thereto, signed at Moscow on 6 October 1987.

The 1972 Agreement shall cease to have effect also with respect to taxes and contributions to which this Agreement does not apply, from the first dates on which this Agreement applies in accordance with paragraph 2.

Article 28. Termination of the Agreement

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate this Agreement by giving, through diplomatic channels, written notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which this Agreement enters into force. In such event, this Agreement shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes on income, for any tax period beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

Done at Helsinki this 4th day of May 1996, in duplicate in the Finnish, Russian and English languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall be used.

For the Government of the Republic of Finland:

OLE NORRBACK

For the Government of the Russian Federation:

V. G. PANSKOV

PROTOCOL

At the signing today of the Agreement between the Republic of Finland and the Russian Federation for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income (hereinafter referred to as "the Agreement"), the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Agreement:

With reference to Article 5, paragraph 3

1. In the case, where a building site or construction, assembly or installation project in which a resident of a Contracting State is engaged in the other Contracting State has begun before the date of signature of the Agreement but continues after the date on which the Agreement becomes effective, then the period of twelve months shall be calculated from the last mentioned date. Such benefit shall in no case be enjoyed for a period exceeding 36 months from the date on which the site or project began.

2. In the case, where a building site or construction, assembly or installation project in which a resident of a Contracting State is engaged in the other Contracting State has begun after the date of signature of the Agreement but before the date on which the Agreement becomes effective and continues after the last mentioned date, then the period of twelve months shall be calculated from the date on which the site or project began.

Done at Helsinki this 4th day of May 1996, in duplicate in the Finnish, Russian and English languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall be used.

For the Government of the Republic of Finland:

OLE NORRBACK

For the Government of the Russian Federation:

V. G. PANSKOV

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

**SOPIMUS
SUOMEN TASAVALLAN HALLITUKSEN JA VENÄJÄN FEDERAATION
HALLITUKSEN VÄLILLÄ TULOVEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN VERO-
TUKSEN VÄLTÄMISEKSI**

Suomen tasavallan hallitus ja Venäjän federaation hallitus,

jotka haluavat tehdä sopimuksen tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla
HENKILÖT, JOIHIN SOPIMUSTA SOVELLETAAN

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla
SOPIMUKSEN PIIRIIN KUULUVAT VEROT

1. Tätä sopimusta sovelletaan veroihin, jotka määrätään sopimusvaltiossa tulon perusteella, riippumatta siitä, keiden viranomaisten lukuun tai millä tavoin verot kannetaan.
2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon tai tulon osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot.
3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:
 - a) Venäjällä:
 - 1) yritysten ja järjestöjen tulovero; ja
 - 2) luonnollisten henkilöiden tulovero;
(jäljempänä "Venäjän" vero);
 - b) Suomessa:
 - 1) valtion tulovero;
 - 2) yhteisöjen tulovero;
 - 3) kunnallisvero;
 - 4) kirkollisvero;
 - 5) korkotulon lähdevero; ja
 - 6) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;
(jäljempänä "Suomen vero").
4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

3 artikla

YLEISET MÄÄRITELMÄT

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanannoilla jäljempänä mainittu merkitys:

- a) "Venäjä" tarkoittaa, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Venäjän federaation-Venäjä aluetta, siihen luettuina sen sisävedet ja aluemerit, niiden yläpuolella oleva ilmatila sekä mannerjalusta ja talousvyöhyke, joilla Venäjän federaatiolla- Venäjällä on suvereenit oikeudet ja joilla se harjoittaa lainkäyttövaltaa federaation lainsäädännön ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti; sanonnat "Venäjä" ja "Venäjän federaatio" tarkoittavat samaa;
- b) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Suomen tasavallan aluetta ja Suomen tasavallan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;
- c) "sopimusvaltio" ja "toinen sopimusvaltio" tarkoittavat Venäjää tai Suomea sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;
- d) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;
- e) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;
- f) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa sopimusvaltiossa asuvan henkilön harjoittamaa kuljetusta, paitsi milloin kuljetus tapahtuu ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;
- g) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:
 - 1) Venäjällä valtiovarainministeriötä tai sen valtuuttamaa edustajaa;
 - 2) Suomessa valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi.

2. Kun sopimusvaltio soveltaa sopimusta, katsotaan jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty ja jonka osalta asiayhteydestä ei muuta johdu, olevan se merkitys, joka sillä on tämän valtion sopimuksessa tarkoitettuihin veroihin sovellettavan lainsäädännön mukaan.

4 artikla

KOTIPAikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan, rekisteröimispaikan tai muun sellaisen seikan nojalla. Sanonta ei käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

- a) hänen katsotaan asuvan siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);
- b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetsijensä keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;
- c) jos hän oleskelee pysyvästi molemmissa valtioissa tai ei oleskele pysyvästi kummissakaan niistä, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;
- d) jos kumpikin valtio pitää häntä kansalaisenaan tai hän ei ole kummankaan valtion kansalainen, on sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, on sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin ja määrättävä, miten sopimusta sovelletaan tällaiseen henkilöön.

5 artikla KIINTEÄ TOIMIPAikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan liikepaikkaa, josta sopimusvaltiossa asuvan henkilön toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

- a) johtopaikan;
- b) sivuliikkeen;
- c) toimiston;
- d) tehtaan;
- e) työpajan; ja
- f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus-, kokoonpano- tai asennustoimintaa tai siihen liittyvää valvontatoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kahdentoista kuukauden ajan. Laitteen, porauslautan tai laivan käyttäminen luonnonvarojen tutkimiseen tai hyväksikäyttöön muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos käyttö kestää yli kahdentoista kuukau-

den ajan.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa harjoittamaa jäljempänä mainittua toimintaa ei katsota tässä toisessa valtiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta harjoitetuksi:

- a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan henkilölle kuuluvien tavaroiden varastoinnista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;
- b) henkilölle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoinnista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten;
- c) henkilölle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen henkilön toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;
- d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi henkilölle;
- e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi henkilölle;
- f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a) - e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii toisen henkilön puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia tämän toisen henkilön nimissä ja hän valtuutetaan siellä tavanomaisesti käyttää, katsotaan tällä toisella henkilöllä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä toinen henkilö harjoittaa ensiksi mainitun henkilön lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

6. Henkilöllä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä välittäjä, komissionääri tai muu edustaja toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä - tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä - joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

KIINTEÄSTÄ OMAISUUDESTA SAATU TULO

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta

kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on, jollei a) ja b) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on:

a) sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina rakennuksen, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön;

b) laivoja, veneitä ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiöosuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös liiketoiminnassa tai itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla LIIKETULO

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva henkilö saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei henkilö harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos henkilö harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa henkilön saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen henkilö, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen henkilön kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä

toimipaikka ostaa tavaroita henkilön lukuun.

5. Milloin liiketuloon sisältyy tuloja, joita käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

KANSAINVÄLISESTÄ KULJETUKSESTA SAATU TULO

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.
2. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tavarankuljetukseen käytetyn kontin (siihen luettuina perävaunu, proomu ja vastaavanlainen kontin kuljetukseen tarvittava kalusto) käytöstä, kunnossapidosta tai vuokralle antamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.
3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

TULON OIKAISEMINEN

1. Milloin

- a) sopimusvaltiossa asuva henkilö välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa asuvan henkilön johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka
- b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa asuvan henkilön että toisessa sopimusvaltiossa asuvan henkilön johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa henkilöiden välillä kaupallisissa tai rahoitusuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien henkilöiden välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä henkilöistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt henkilölle, lukea tämän henkilön tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa asuvan henkilön tuloon lukee - ja tämän mukaisesti verottaa - tulo, josta toisessa sopimusvaltiossa asuvaa henkilöä on verotettu tässä valtiossa, sekä siten mukaan luettua tuloa ensiksi mainittu valtio väittää tuloksi, joka olisi kertynyt tässä ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle, jos henkilöiden välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien henkilöiden välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

10 artikla
OSINKO

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos saaja on osinkoetuuden omistaja, vero ei saa olla suurempi kuin:

- a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos osinkoetuuden omistaja on yhtiö (lukuun ottamatta yhtymää), joka välittömästi omistaa vähintään 30 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta, ja sijoitettu ulkomainen pääoma yrittää satatuhatta Yhdysvaltojen dollaria (USD 100 000) tai sen vasta-arvon sopimusvaltioiden rahana sinä ajankohtana, jolloin osinko eräännyy maksettavaksi;
- b) 12 prosenttia osingon kokonaismäärästä muissa tapauksissa.

2. Niin kauan kuin Suomessa asuvalle luonnollisella henkilöllä on oikeus veronhyvitykseen Suomessa asuvan yhtiön maksaman osingon osalta, verotetaan osingosta, jonka Suomessa asuva yhtiö maksaa Venäjällä asuvalle henkilölle, 1 kappaleen määräysten estämättä vain Venäjällä, jos saaja on osinkoetuuden omistaja.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräykset eivät vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

4. Sanomalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista tai muista voitto-osuuteen oikeuttavista oikeuksista, jotka eivät ole saamisia, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksellisesti samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, joka on osinkoetuuden omistaja, harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

6. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11 artikla
KORKO

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle

henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa, jos henkilö on korkoetuuden omistaja.

2. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei tätä artiklaa sovellettaessa pidetä korkona.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, joka on korkoetuuden omistaja, harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

4. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa siellä muodostettu viranomainen tai tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin koron maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan koron kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

5. Jos koron määrä maksajan ja korkoetuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja korkoetuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävistä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla ROJALTI

1. Rojaltilta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa, jos henkilö on rojaltiltuuden omistaja.

2. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen, siihen luettuina tietokoneohjelma, videokasetti, elokuvafilmi sekä televisio- tai radiolähetyksessä käytettävä filmi tai nauha, tekijänoikeuden sekä patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käyttämisestä tai käyttöoikeudesta tahi kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisuonteisesta tiedosta.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva henkilö, joka on rojaltiltuuden omistaja, harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojaltilti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja rojaltilin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan.

Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

4. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaa siellä muodostettu viranomainen tai tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä rojaltin maksamisen perusteena oleva velvoite on syntynyt, ja rojaltil rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, katsotaan rojaltin kertyvän siitä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

5. Jos rojaltin määrä maksajan ja rojaltiluuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja rojaltiluuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

OMAISUUDEN LUOVUTUKSESTA SAATU TULO

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, jonka varat pääasiallisesti koostuvat toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

5. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tavarankuljetukseen käytetyn kontin (sihen luettuna perävaunu, proomu ja vastaavanlainen kontin kuljetukseen tarvittava kalusto) luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään tavarankuljetukseen vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

6. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan edellä olevissa kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla

ITSENÄISESTÄ AMMATINHARJOITAMISESTA SAATU TULO

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva luonnollinen henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, jollei hänellä ole toisessa sopimusvaltiossa kiinteää paikkaa, joka on vakinaisesti hänen käytettävään toiminnan harjoittamista varten. Jos hänellä on tällainen kiinteä paikka, voidaan tulosta verottaa tässä toisessa valtiossa, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään paikkaan kuuluvaksi.
2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatus- ja opetustoiminnan sekä sen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat.

15 artikla

YKSITYISESTÄ PALVELUKSESTA SAATU TULO

1. Jollei 16, 18, 19 ja 20 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.
2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:
 - a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdenoista kuukauden ajanjaksona, ja
 - b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa, sekä
 - c) hyvityksellä ei rasiteta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.
3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä verotetaan sopimusvaltiossa asuvan henkilön saamasta hyvityksestä vain tässä valtiossa, jos hyvitys maksetaan:
 - a) toisessa valtiossa harjoitettuun rakennus-, asennus- tai kokoonpanotoimintaan tahi siihen liittyvään valvontatoimintaan taikka laitteen, porauslautan tai laivan käyttämiseen liittyvästä työstä, ajanjaksolta, jona toiminta ei 5 artiklan 3 kappaleen mukaan muodosta kiinteää toimipaikkaa tässä toisessa valtiossa; tai
 - b) kansainväliseen liikenteeseen käytetyssä laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä; tai
 - c) teknisestä palvelusta, joka välittömästi liittyy 12 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun rojal-tin synnyttävän oikeuden tai omaisuuden käyttämiseen, jos palvelu suoritetaan osana sopimusta, jolla oikeuden tai omaisuuden käyttö myönnetään.

16 artikla

JOHTOKUNNAN JÄSENEEN PALKKIO

Johtokunnan jäsenen palkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön hallituksen tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla

TAITEILIJOIDEN JA URHEILIJOIDEN SAAMA TULO

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetaitelijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaitelijana tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetaitelijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule viihdetaitelijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaitelija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

18 artikla

ELÄKE JA ELINKORKO

1. Sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän julkisen sosiaaliturvan mukaan toistuvasti tai kertakorvauksena maksetusta eläkkeestä ja muusta etuudesta, tai elinkorosta, joka kertyy tästä valtiosta, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärää, joka vahvistettuina ajankohtina joko elinkautena tai yksilöitynä taikka määritettävissä olevana aikana toistuvasti maksetaan ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahatarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

19 artikla

JULKINEN PALVELUS

1. Hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltiossa muodostettu viranomaisen tai julkisyhteisö maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän viranomaisen tai yhteisön palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitettua hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos työ tehdään tässä valtiossa ja

a) henkilö on tämän valtion kansalainen; tai

b) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

3. Tämän sopimuksen 15 ja 16 artiklan määräyksiä sovelletaan hyvitykseen, joka maksetaan sopimusvaltiossa muodostetun viranomaisen tai julkisyhteisön harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla

OPISKELIJALLE JA HARJOITTELIJALLE MAKSETUT RAHAMÄÄRÄT

1. Rahamääristä, jotka opiskelija, liikealan ammattioppilas tai muu harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

2. Sopimusvaltiossa olevan yliopiston, korkeakoulun tai muun ylemmän oppilaitoksen opiskelijaa tahi liikealan ammattioppilasta tai muuta harjoittelijaa, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan toisessa sopimusvaltiossa asui ensiksi mainitussa valtiossa ja joka yhtäjaksoisesti oleskelee toisessa sopimusvaltiossa enintään 183 päivää, ei veroteta tässä toisessa valtiossa hyvityksestä, joka saadaan tässä toisessa valtiossa tehdystä työstä, milloin työ liittyy hänen opintoihinsa tai harjoitteluunsa ja hyvitys koostuu hänen elatustaan varten välttämättömistä ansioista.

21 artikla

MUU TULO

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.

22 artikla

KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN POISTAMINEN

1. Venäjällä kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

Milloin Venäjällä asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Suomessa, on tästä tulosta maksettavan Suomen veron määrä vähennettävä tämän henkilön tulosta Venäjällä suoritettavasta verosta. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se Venäjän lainsäädännön mukaan tästä tulosta lasketun veron määrä.

2. Suomessa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

- a) Milloin Suomessa asuvalla henkilöllä on tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Venäjällä, Suomen on, jollei b) kohdan määräyksestä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön tulosta suoritettavasta verosta Venäjällä tulosta maksettua veroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennysten tekemistä lasketun tulosta suoritettavan veron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa Venäjällä.

- b) Osinko, jonka Venäjällä asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.
- c) Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä voidaan Venäjällä asuvaa luonnollista henkilöä, jonka myös katsotaan Suomen verolainsäädännön mukaan 2 artiklassa tarkoitettujen verojen osalta asuvan Suomessa, verottaa Suomessa. Suomen on kuitenkin a) kohdan määräysten mukaan vähennettävä Suomen verosta se Venäjän vero, joka on maksettu tulosta. Tämän kohdan määräyksiä sovelletaan vain Suomen kansalaiseen.
- d) Jos Suomessa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta Suomessa, Suomi voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon, joka on vapautettu verosta.

23 artikla
SYRJINTÄKIELTO

1. Sopimusvaltion kansalainen tai oikeushenkilö ja yhtymä, joka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan, ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi kansalainen, oikeushenkilö tai yhtymä samoissa, erityisesti kotipaikkaa koskeissa, olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tätä määräystä myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa, sekä sopimusvaltiossa asuvaan kansalaisuudettaan henkilöön.
2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan henkilön toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan henkilöön.
3. Tämän artiklan määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään omassa valtiossa asuvalle henkilölle.
4. Sopimusvaltiossa asuva henkilö, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa asuva muu samassa asemassa oleva henkilö joutuu tai saattaa joutua.
5. Tämän artiklan määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisen sopimusvaltion kansalaiselle, oikeushenkilölle tai yhtymälle sellaisia veroetuksia, jotka erityisten sopimusten mukaan myönnetään kolmannen valtion kansalaiselle, oikeushenkilölle tai yhtymälle.

24 artikla
KESKINÄINEN SOPIMUSMENETTELY

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 23 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Siinä tapauksessa, että toimivaltaiset viranomaiset pääsevät sopimukseen, sopimusvaltiot määrittävät veroa ja palauttavat sitä tai myöntävät veronhyvitystä tehdyn sopimuksen mukaisesti. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien aikarajojen estämättä.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätietoisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita sopimus ei käsitä.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla välittömässä yhteydessä keskenään sopimukseen pääsemiseksi siinä merkityksessä kuin tarkoitetaan edellä olevissa kappaleissa.

25 artikla
TIETOJEN VAIHTAMINEN

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat välttämättömiä tämän sopimuksen tai sopimusvaltioiden sopimuksen piiriin kuuluvia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön määräysten soveltamiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 artikla ei rajoita tietojen vaihtamista. Sopimusvaltion vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määrittävät, kantavat tai perivät sopimuksen piiriin kuuluvia veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuihin.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

- a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;
- b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;

- c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen ja ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden ilmaiseminen olisi vastoin yleistä järjestystä.

26 artikla

ERITYISET VEROTUSTA KOSKEVAT ERIOIKEUDET

1. Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai monenkeskisten tai kahdenkeskisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisten edustustojen tai konsuliedustustojen jäsenille.

2. Sopimusta ei sovelleta kansainvälisiin järjestöihin, niiden toimielimiin tai virkailijoihin eikä henkilöihin, jotka ovat kolmannen valtion diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäseniä, jos he oseskelevat sopimusvaltiossa ilman, että heitä jommassakummassa sopimusvaltiossa kohdellaan tulon perusteella suoritettavien verojen osalta siellä asuvina henkilöinä.

27 artikla

SOPIMUKSEN VOIMAANTULO

1. Sopimusvaltioiden hallitukset ilmoittavat toisilleen täyttäneensä valtiosäännössään tämän sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset.

2. Tämä sopimus tulee voimaan viidentenätoista päivänä siitä päivästä, jona myöhempi 1 kappaleessa tarkoitetuista ilmoituksista on tehty, ja sen määräyksiä sovelletaan:

- a) lähteellä pidettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona tämä sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;
- b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, sitä vuotta, jona tämä sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verokausilta.

3. Sinä ajankohtana, jona tämä sopimus tulee sovellettavaksi, lakataan seuraavia Suomen tasavallan hallituksen ja Sosialististen neuvostotasavaltojen liiton hallituksen välillä tehtyjä sopimuksia soveltamasta veroihin, joihin tätä sopimusta 2 kappaleen määräysten mukaan sovelletaan:

- a) Suomen Tasavallan Hallituksen ja Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liiton Hallituksen välillä lentoliikenneyhteyksien ja niiden henkilökunnan molemminpuolisesta vapauttamisesta veroista ja sosiaaliturvamaksuista Helsingissä 5 päivänä toukokuuta 1972 allekirjoitettu sopimus, ja
- b) Suomen tasavallan hallituksen ja Sosialististen neuvostotasavaltojen liiton hallituksen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi Moskovassa 6 päivänä lokakuuta 1987 allekirjoitettu sopimus ja siihen liittyvä samana päivänä allekirjoitettu pöytäkirja.

Vuoden 1972 sopimusta lakataan soveltamasta myös veroihin ja maksuihin, joihin tätä sopimusta ei sovelleta, niistä ensimmäisistä ajankohdista, joihin tätä sopimusta sovelletaan 2 kappaleen määräysten mukaan.

28 artikla

SOPIMUKSEN PÄÄTTYMINEN

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona tämä sopimus tulee voimaan, irtisanoa tämän sopimuksen diplomaattista tietä tekemällä irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa tämän sopimuksen soveltaminen lakkaa:

- a) lähteellä pidettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;
- b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, sitä vuotta, jona irtisanomisilmoitus tehdään, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verokausilta.

Tehty Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 1996 kahtena suomen-, venäjän- ja englanninkielisenä kappaleena kaikkien kolmen tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkintaerimielisyyden sattuessa käytetään englanninkielistä tekstiä.

Suomen tasavallan
hallituksen puolesta:

Venäjän federaation
hallituksen puolesta:

PÖYTÄKIRJA

Allekirjoitettaessa tänään sopimusta Suomen tasavallan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi (jäljempänä "sopimus") allekirjoittaneet ovat sopineet seuraavista määräyksistä, jotka ovat sopimuksen olennainen osa:

Sopimuksen 5 artiklan 3 kappale

1. Milloin rakennus-, kokoonpano- tai asennustoiminta, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, on alkanut ennen sopimuksen allekirjoittamista, mutta jatkuu sen ajankohdan jälkeen, jona sopimus tulee sovellettavaksi, lasketaan kahdentoista kuukauden ajanjakso viimeksi mainitusta ajankohdasta. Tätä etuutta henkilö ei voi missään tapauksessa saada hyväkseen 36 kuukauden ajan ylittävältä ajanjaksolta luettuna siitä ajankohdasta, jona toiminta alkoi.

2. Milloin rakennus-, kokoonpano- tai asennustoiminta, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, on alkanut sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen, mutta ennen sitä ajankohtaa, jona sopimus tulee sovellettavaksi, ja jatkuu viimeksi mainitun ajankohdan jälkeen, lasketaan kahdentoista kuukauden ajanjakso siitä ajankohdasta, jona toiminta alkoi.

Tehty Helsingissä 4 päivänä toukokuuta 1996 kahtena suomen-, venäjän- ja englanninkielisenä kappaleena kaikkien kolmen tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkinta-erimielisyyden sattuessa käytetään englanninkielistä tekstiä.

Suomen tasavallan
hallituksen puolesta:

Venäjän federaation
hallituksen puolesta:

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ
МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ФИНЛЯНДСКОЙ РЕСПУБЛИКИ И
ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ ОБ ИЗБЕЖАНИИ ДВОЙНОГО
НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ В ОТНОШЕНИИ НАЛОГОВ НА ДОХОДЫ

Правительство Финляндской Республики и Правительство Российской Федерации,

желая заключить Соглашение об избежании двойного налогообложения в отношении налогов на доходы,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Лица, к которым применяется Соглашение

Настоящее Соглашение применяется к лицам, которые являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

Статья 2

Налоги, на которые распространяется Соглашение

1. Настоящее Соглашение распространяется на налоги с доходов, взимаемые в Договаривающемся Государстве, независимо от имени какого органа власти они взимаются или способа их взимания.

2. К налогам на доходы относятся все налоги, взимаемые с общей суммы дохода или с отдельных элементов дохода, включая доход от отчуждения движимого или недвижимого имущества.

3. Существующими налогами, к которым применяется настоящее Соглашение, являются следующие налоги:

а) в России:

(I) налог на прибыль предприятий и организаций; и

(II) подоходный налог с физических лиц;

(далее именуемые "Российские налоги")

б) в Финляндии:

(I) государственные подоходные налоги;

(II) корпоративный подоходный налог;

(III) коммунальный налог;

(IV) церковный налог;

(V) налог на проценты, взимаемый у источника;

(VI) налог на доходы нерезидентов, взимаемый у источника

(далее именуемые "Финские налоги").

4. Настоящее Соглашение будет применяться также к любым подобным или по существу аналогичным налогам, которые будут вводиться после даты подписания настоящего Соглашения в дополнение или вместо существующих налогов.

Компетентные органы Договаривающихся Государств будут уведомлять друг друга о любых существенных изменениях в их соответствующих налоговых законах.

Статья 3

Общие определения

1. Для целей настоящего Соглашения, если из контекста не вытекает иное:
 - a) термин "Россия" при использовании в географическом смысле означает территорию Российской Федерации - России, включая ее внутренние воды и территориальное море, воздушное пространство над ними, а также континентальный шельф и исключительную экономическую зону, где Российская Федерация - Россия обладает суверенными правами и осуществляет юрисдикцию в соответствии с федеральным законодательством и нормами международного права; термины "Россия" и "Российская Федерация" равнозначны;
 - b) термин "Финляндия" означает Финляндскую Республику и при использовании в географическом смысле означает территорию Финляндской Республики и любой район, прилегающий к территориальным водам Финляндской Республики, в котором в соответствии с финским законодательством и нормами международного права Финляндия может осуществлять свои права по разведке и использованию природных ресурсов морского дна, его недр и акватории над ним;
 - c) термин "одно Договаривающееся Государство" и "другое Договаривающееся Государство" означают, в зависимости от контекста, Россию или Финляндию;
 - d) термин "лицо" включает физическое лицо, компанию и любое другое объединение лиц;
 - e) термин "компания" означает любое корпоративное объединение или любое образование, которое для налоговых целей рассматривается как корпоративное объединение;
 - f) термин "международная перевозка" означает любую перевозку, осуществляемую резидентом одного Договаривающегося Государства, за исключением случаев, когда перевозка осуществляется исключительно между пунктами в другом Договаривающемся Государстве;
 - g) термин "компетентный орган" означает:
 - (i) в России - Министерство финансов Российской Федерации или уполномоченного им представителя;

- (ii) в Финляндии - Министерство финансов, его уполномоченного представителя или орган, назначаемый Министерством финансов в качестве компетентного органа.

2. При применении настоящего Соглашения Договаривающимся Государством любой термин, не определенный в Соглашении, имеет то значение, которое придается ему законодательством этого государства в отношении налогов, на которые распространяется настоящее Соглашение, если из контекста не вытекает иное.

Статья 4

Постоянное местопребывание

1. Для целей настоящего Соглашения термин "резидент Договаривающегося Государства" означает любое лицо, которое по законодательству этого государства подлежит в нем налогообложению на основании его местожительства, постоянного местопребывания, места регистрации или любого другого аналогичного критерия. Этот термин не включает любое лицо, которое подлежит налогообложению в этом государстве только в отношении доходов, полученных из источников в этом государстве.

2. В случае, когда в соответствии с положениями пункта 1 физическое лицо является резидентом обоих Договаривающихся Государств, его статус определяется следующим образом:

- a) оно считается резидентом того государства, в котором оно располагает постоянным жильем; если оно располагает постоянным жильем в обоих государствах, оно считается резидентом того государства, в котором оно имеет наиболее тесные личные и экономические связи (центр жизненных интересов);
- b) если государство, в котором оно имеет центр жизненных интересов, не может быть определено, или если оно не располагает постоянным жильем ни в одном из государств, оно считается резидентом того государства, в котором оно обычно проживает;
- c) если оно обычно проживает в обоих государствах или если оно обычно не проживает ни в одном из них, оно считается резидентом того государства, гражданином которого оно является;
- d) если каждое из государств рассматривает его в качестве своего гражданина или если ни одно из Договаривающихся Государств не считает его таковым, компетентные органы Договаривающихся Государств решают этот вопрос по взаимному согласию.

3. Если в соответствии с положениями пункта 1 лицо, не являющееся физическим лицом, является резидентом обоих Договаривающихся Государств, компетентные органы Договаривающихся Государств урегулируют вопрос по взаимному согласию и определяют порядок применения Соглашения к такому лицу.

Статья 5

Постоянное представительство

1. Для целей настоящего Соглашения термин "постоянное представительство" означает постоянное место деятельности, через которое резидент Договаривающегося Государства полностью или частично осуществляет свою предпринимательскую деятельность.
2. Термин "постоянное представительство", в частности, включает:
 - a) место управления;
 - b) отделение;
 - c) контору;
 - d) фабрику;
 - e) мастерскую; и
 - f) шахту, нефтяную или газовую скважину, карьер или любое другое место добычи природных ресурсов.
3. Строительная площадка или строительный, монтажный или сборочный объект или деятельность по техническому надзору, связанная с ними, образуют постоянное представительство только в том случае, когда такая площадка, объект или деятельность осуществляются более двенадцати месяцев. Использование установки или буровой установки, или судна для разведки или разработки природных ресурсов образует постоянное представительство только, если они используются в течение периода более двенадцати месяцев.
4. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, следующие виды деятельности, осуществляемые лицом, которое является резидентом одного Договаривающегося Государства в другом Договаривающемся Государстве, не рассматриваются как осуществляемые через постоянное представительство в этом другом Договаривающемся Государстве:
 - a) использование сооружений исключительно для целей хранения, демонстрации или поставки товаров или изделий, принадлежащих этому лицу;
 - b) содержание запаса товаров или изделий, принадлежащих этому лицу, исключительно для целей хранения, демонстрации или поставки;
 - c) содержание запаса товаров или изделий; принадлежащих этому лицу, исключительно для целей переработки другим лицом;

- d) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей закупки товаров или изделий или для сбора информации для этого лица;
- e) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей осуществления любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера в интересах этого лица;
- f) содержание постоянного места деятельности исключительно для осуществления любой комбинации видов деятельности, упомянутых в подпунктах а) – е), при условии, что совокупная деятельность постоянного места деятельности, возникшая в результате такой комбинации, имеет подготовительный или вспомогательный характер.

5. Несмотря на положения пунктов 1 и 2, если лицо – иное, чем агент с независимым статусом, к которому применяется пункт 6, осуществляет деятельность от имени другого лица и имеет полномочия заключать контракты в Договариваемом Государстве от имени этого другого лица и обычно использует эти полномочия, то считается, что это другое лицо имеет постоянное представительство в этом государстве в отношении любой деятельности, которую это другое лицо осуществляет для первого упомянутого лица, за исключением случаев, когда деятельность такого лица организовывается видами деятельности, упомянутыми в пункте 4, которые если и осуществляются через постоянное места деятельности, не образуют постоянного представительства в соответствии с положениями этого пункта.

6. Считается, что лицо не имеет постоянного представительства в Договариваемом Государстве только в силу того, что оно осуществляет в этом государстве предпринимательскую деятельность через брокера, комиссионера или любого другого агента с независимым статусом, при условии, что такие брокер, комиссионер или агент действуют в рамках своей обычной деятельности.

7. Тот факт, что компания, которая является резидентом одного Договариваемого Государства, контролирует или контролируется компанией, которая является резидентом другого Договариваемого Государства, или которая осуществляет предпринимательскую деятельность в этом другом государстве (через постоянное представительство или иным образом), сам по себе не означает, что одна из этих компаний является постоянным представительством другой.

Статья 6

Доходы от недвижимого имущества

1. Доходы, получаемые резидентом Договариваемого Государства от недвижимого имущества (включая доходы от сельского или лесного хозяйства), находящегося в другом Договариваемом Государстве, могут облагаться налогом в этом другом государстве.

2. Термин "недвижимое имущество" с учетом положений подпунктов а) и b), имеет то значение, которое он имеет по законодательству того Договариваемого Государства, в котором находится данное имущество:

- a) термин "недвижимое имущество" в любом случае должен включать здания, имущество, вспомогательное по отношению к недвижимому имуществу, скот и оборудование, используемые в сельском и лесном хозяйстве, права, к которым применяются положения общего законодательства, касающегося земельной собственности, usufrukt недвижимого имущества и права на переменные или фиксированные платежи в качестве компенсации за разработку или право на разработку месторождений полезных ископаемых и других природных ресурсов;
- b) морские, речные и воздушные суда не рассматриваются в качестве недвижимого имущества.

3. Положения пункта 1 применяются к доходу, полученному от прямого использования, сдачи в аренду или использования недвижимого имущества в любой другой форме.

4. В случае, когда владение акциями или другими корпоративными правами в компании дает владельцу таких акций или корпоративных прав право пользования недвижимым имуществом, принадлежащим компании, тогда доход от прямого использования, сдачи в аренду или использования в любой другой форме такого права пользования может облагаться налогом в том Договариваемом Государстве, где находится такое недвижимое имущество.

5. Положения пунктов 1 и 3 применяются также к доходу от недвижимого имущества, используемого для осуществления предпринимательской деятельности или оказания независимых личных услуг.

Статья 7

Прибыль от предпринимательской деятельности

1. Прибыль лица, являющегося резидентом одного Договариваемого Государства, облагается налогом только в этом государстве, если только такое лицо не осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договариваемом Государстве через расположенное там постоянное представительство. Если лицо осуществляет предпринимательскую деятельность таким образом, то прибыль этого лица может облагаться налогом в другом государстве, но только в той ее части, которая может быть отнесена к деятельности этого постоянного представительства.

2. С учетом положений пункта 3, если лицо, являющееся резидентом одного Договариваемого Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договариваемом Государстве через расположенное там постоянное представительство, то в каждом Договариваемом Государстве к такому постоянному представительству относится прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было самостоятельным и отдельным лицом, занятым такой же или аналогичной деятельностью при таких же или аналогичных условиях и действовало бы в полной независимости от лица, постоянным представительством которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного представительства допускается вычет расходов, понесенных для целей постоянного представительства, включая управленческие и общие административные расходы, понесенные как в государстве, в котором расположено постоянное представительство, так и в любом другом месте.
4. Никакая прибыль не относится к постоянному представительству на основании лишь закупки этим постоянным представительством товаров или изделий для лица.
5. В случае, когда прибыль включает виды доходов, о которых говорится отдельно в других статьях настоящего Соглашения, то положения этих статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

Статья 8

Прибыль и доходы от международных перевозок

1. Прибыль или доходы резидента одного Договаривающегося Государства от использования морских или воздушных судов в международных перевозках облагаются налогом только в этом государстве.
2. Прибыль или доходы резидента одного Договаривающегося Государства от использования, содержания или сдачи в аренду контейнеров (включая трейлеры, баржи и соответствующее оборудование для транспортировки контейнеров), используемых для перевозки товаров или изделий, подлежат налогообложению только в этом государстве, кроме случаев, когда такие контейнеры используются для перевозки товаров или изделий исключительно между пунктами на территории другого Договаривающегося Государства.
3. Положения пунктов 1 и 2 применяются также к прибыли или доходам, полученным от участия в пуле, совместном предприятии или международной транспортной организации.

Статья 9

Корректировка прибыли

1. Если
 - а) резидент одного Договаривающегося Государства прямо или косвенно участвует в управлении, контроле или капитале резидента другого Договаривающегося Государства, или
 - б) одни и те же лица прямо или косвенно участвуют в управлении, контроле или капитале резидента одного Договаривающегося Государства и резидента другого Договаривающегося Государства,

и в любом случае между двумя лицами в их коммерческих или финансовых отношениях создаются или устанавливаются условия, отличающиеся от тех, которые имели бы место между двумя независимыми лицами, тогда любые прибыли, которые были бы зачислены одному из лиц, но из-за наличия этих условий не были ему зачислены, могут быть включены в прибыли этого последнего упомянутого лица и соответственно обложены налогом.

2. Если одно Договаривающееся Государство включает в прибыль резидента этого государства и соответственно облагает налогом прибыль, в отношении которой резидент другого Договаривающегося Государства уплатил налог в этом другом государстве, а прибыль, включенная таким образом, является прибылью, которая по мнению первого упомянутого государства была бы зачислена лицу с постоянным местопребыванием в этом государстве, если бы отношения между двумя лицами были такими же, как между независимыми лицами, то тогда в этом другом государстве производится соответствующая корректировка суммы начисленного в нем налога на такую прибыль, если в этом другом государстве такая корректировка считается обоснованной. При определении такой корректировки должны учитываться другие положения настоящего Соглашения, и компетентные органы Договаривающихся Государств будут при необходимости консультироваться друг с другом.

Статья 10

Дивиденды

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией, которая является резидентом одного Договаривающегося Государства, резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом государстве. Однако такие дивиденды могут также облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором компания, выплачивающая дивиденды, является резидентом, и в соответствии с законодательством этого государства, но если получатель дивидендов является лицом, обладающим правом собственности на дивиденды, то взимаемый в таком случае налог не должен превышать

- a) 5 процентов валовой суммы дивидендов, если лицом, обладающим правом собственности на дивиденды, является компания (иная, чем партнерство), которая напрямую владеет по крайней мере 30 процентами капитала компании, выплачивающей дивиденды, а размер инвестированного иностранного капитала превышает сто тысяч долларов США (100.000 долларов США) или ее эквивалент в национальных валютах Договаривающихся Государств на момент начисления и выплаты дивидендов;
- b) 12 процентов валовой суммы дивидендов во всех других случаях.

2. Несмотря на положения пункта 1, если физическое лицо, являясь резидентом Финляндии, имеет право на льготу по налогу в отношении дивидендов, выплачиваемых компанией, которая является резидентом Финляндии, то дивиденды, выплачиваемые компанией, которая является резидентом Финляндии, резиденту России, будут

облагаться налогом только в России, если получатель дивидендов является лицом, обладающим правом собственности на дивиденды.

3. Положения пунктов 1 и 2 не затрагивают налогообложения компании в отношении прибыли, из которой выплачиваются дивиденды.

4. Термин "дивиденды" при использовании в настоящей статье означает доход от акций или от других прав, которые не являются долговыми требованиями, дающих право на участие в прибыли, а также доход от других корпоративных прав, который подлежит такому же налоговому регулированию, как доход от акций в соответствии с законодательством государства, в котором компания, распределяющая прибыль, является резидентом.

5. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если лицо, обладающее правом собственности на дивиденды, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, через расположенное там постоянное представительство или оказывает в этом другом государстве независимые личные услуги с расположенной там постоянной базой, и участие, в отношении которого выплачиваются дивиденды, непосредственно связано с таким постоянным представительством или постоянной базой. В таком случае применяются положения статьи 7 или статьи 14, в зависимости от обстоятельств.

6. Если компания, являющаяся резидентом одного Договаривающегося Государства, получает прибыль или доход из другого Договаривающегося Государства, то это другое государство может освободить от налогов дивиденды, выплачиваемые этой компанией, за исключением случаев, когда такие дивиденды выплачиваются резиденту этого другого государства, или когда участие, в отношении которого выплачиваются дивиденды, непосредственно связано с постоянным представительством или постоянной базой, расположенными в этом другом государстве, и нераспределенная прибыль компании не облагается налогом даже, если выплачиваемые дивиденды или нераспределенная прибыль состоят полностью или частично из прибыли или дохода, возникающих в таком другом государстве.

Статья 11

Проценты

1. Проценты, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, облагаются налогом только в этом другом государстве, если такой резидент обладает правом собственности на проценты.

2. Термин "проценты" при использовании в настоящей статье означает доходы от долговых требований любого вида, вне зависимости от ипотечного обеспечения, от владения правом на участие в прибылях должника, и, в частности, доход от правительственных ценных бумаг, облигаций или долговых обязательств, включая премии и выигрыши по этим ценным бумагам, облигациям или долговым

обязательствам. Штрафы за несвоевременные выплаты не рассматриваются в качестве процентов для целей настоящей статьи.

3. Положения пункта 1 не применяются, если лицо, обладающее правом собственности на проценты, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают проценты, через расположенное там постоянное представительство или оказывает в этом другом государстве независимые личные услуги с расположенной там постоянной базы, и долговое требование, на основании которого выплачиваются проценты, непосредственно относится к такому постоянному представительству или постоянной базе. В таком случае применяются положения статьи 7 или статьи 14 настоящего Соглашения, в зависимости от обстоятельств.

4. Считается, что проценты возникают в Договаривающемся Государстве, если плательщиком является созданный в этом государстве орган власти или любой резидент этого Договаривающегося Государства. Если, однако, лицо, выплачивающее проценты, независимо от того, является ли оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное представительство или постоянную базу, в связи с которыми возникла задолженность, по которой выплачиваются проценты, и расходы по выплате таких процентов несет такое постоянное представительство или постоянная база, то считается, что такие проценты возникают в Договаривающемся Государстве, в котором расположены постоянное представительство или постоянная база.

5. Если вследствие особых отношений между плательщиком и лицом, обладающим правом собственности на проценты, или между ними обоими и каким-либо третьим лицом сумма процентов, относящаяся к долговому требованию, в отношении которого они выплачиваются, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и лицом, обладающим правом собственности на них, при отсутствии таких отношений, положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежей по-прежнему подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства, с учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 12

Доходы от авторских прав и лицензий

1. Доходы от авторских прав и лицензий, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, облагаются налогом только в этом другом государстве, если такой резидент обладает правом собственности на такие доходы.

2. Термин "доходы от авторских прав и лицензий" при использовании в настоящей статье означает платежи любого вида, полученные в качестве вознаграждения за использование или за предоставленные права пользования авторским правом на любое произведение литературы, искусства или науки, включая компьютерные программы, кинофильмы, видеокассеты или записи для радиовещания и телевидения, любого

патента, товарного знака, чертежа или модели, схемы, секретной формулы или процесса, или за информацию относительно промышленного, коммерческого или научного опыта.

3. Положения пункта 1 не применяются, если лицо, обладающее правом собственности на доходы от авторских прав и лицензий, будучи резидентом одного Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают доходы от авторских прав и лицензий, через расположенное в нем постоянное представительство или оказывает независимые личные услуги в этом другом государстве с расположенной там постоянной базой, и право или имущество, в отношении которых выплачиваются доходы от авторских прав и лицензий, непосредственно связаны с таким постоянным представительством или постоянной базой. В этом случае применяются положения статьи 7 или статьи 14, в зависимости от обстоятельств.

4. Считается, что доходы от авторских прав и лицензий возникают в Договаривающемся Государстве, если плательщиком является созданный в нем орган власти или любой резидент этого государства. Если, однако, лицо, выплачивающее доходы от авторских прав и лицензий, независимо от того, является ли оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное представительство или постоянную базу, в связи с которыми возникло обязательство выплачивать доходы от авторских прав и лицензий, и расходы по их выплате несет такое постоянное представительство или постоянная база, то считается, что такие доходы от авторских прав и лицензий возникают в государстве, в котором расположены постоянное представительство или постоянная база.

5. Если вследствие особых отношений между плательщиком и лицом, обладающим правом собственности на доходы, или между ними обоими и каким-либо третьим лицом сумма доходов от авторских прав и лицензий, относящаяся к использованию, праву или информации, за которые они выплачиваются, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и лицом, обладающим правом собственности на эти доходы, при отсутствии таких отношений, положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа по-прежнему подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства, с учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 13

Доходы от отчуждения имущества

1. Доходы, полученные резидентом одного Договаривающегося Государства от отчуждения недвижимого имущества, определенного в пункте 2 статьи 6 и находящегося в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом государстве.

2. Доходы, полученные резидентом одного Договаривающегося Государства от продажи акций или других корпоративных прав в компании, активы которой состоят в

основном из недвижимого имущества, находящегося в другом Договариваемом Государстве, могут облагаться налогом в этом другом государстве.

3. Доходы от отчуждения движимого имущества, составляющего часть коммерческого имущества постоянного представительства, которое резидент одного Договариваемого Государства имеет в другом Договариваемом Государстве, или движимого имущества, относящегося к постоянной базе, которую резидент Договариваемого Государства имеет в другом Договариваемом Государстве для осуществления независимых личных услуг, включая доходы от отчуждения такого постоянного представительства (отдельно или вместе с лицом, которое им владеет) или этой постоянной базы, могут облагаться налогом в этом другом государстве.

4. Доходы, полученные резидентом одного Договариваемого Государства от отчуждения морских или воздушных судов, используемых в международных перевозках, или движимого имущества, относящегося к эксплуатации этих судов, подлежат налогообложению только в этом государстве.

5. Доходы, полученные резидентом одного Договариваемого Государства от отчуждения контейнеров (включая трейлеры, баржи и соответствующее оборудование для транспортировки контейнеров), используемых для перевозки товаров или изделий, будут облагаться только в этом государстве, кроме случаев, когда такие контейнеры используются для перевозок товаров или изделий исключительно между пунктами, расположенными на территории другого Договариваемого Государства.

6. Доходы, полученные от отчуждения любого другого имущества, иного, чем то, о котором идет речь в предыдущих пунктах настоящей статьи, облагаются налогами только в том Договариваемом Государстве, в котором лицо, отчуждающее имущество, является резидентом.

Статья 14

Доходы от независимых личных услуг

1. Доход, полученный физическим лицом, являющимся резидентом одного Договариваемого Государства, за профессиональные услуги или другую деятельность независимого характера, подлежит налогообложению только в этом государстве, за исключением случаев, когда оно имеет в другом Договариваемом Государстве постоянную базу, регулярно используемую им для целей осуществления такой деятельности. Если оно имеет такую постоянную базу, то доход может облагаться налогом в другом государстве, но только в той части, которая относится к такой постоянной базе.

2. Термин "профессиональные услуги" включает, в частности, независимую научную, литературную, артистическую, образовательную или преподавательскую деятельность, а также независимую деятельность врачей, юристов, инженеров, архитекторов, дантистов и бухгалтеров.

Статья 15

Доходы от работы по найму

1. С учетом положений статей 16, 18, 19 и 20, заработная плата и другие подобные вознаграждения, полученные резидентом одного Договаривающегося Государства в отношении работы по найму, подлежат налогообложению только в этом государстве, если только работа по найму не осуществляется в другом Договаривающемся Государстве. Если работа по найму осуществляется в другом государстве, то полученное в связи с этим вознаграждение может облагаться налогом в этом другом государстве.

2. Независимо от положений пункта 1, вознаграждение, полученное резидентом одного Договаривающегося Государства в отношении работы по найму, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, облагается налогом только в первом упомянутом государстве, если:

- a) получатель находится в другом государстве в течение периода или периодов, не превышающих в совокупности 183 дней в рамках любого двенадцатимесячного периода; и
- b) вознаграждение выплачивается нанимателем или от имени нанимателя, который не является резидентом другого государства; и
- c) расходы по выплате вознаграждения не несут постоянное представительство или постоянная база, которые наниматель имеет в другом государстве.

3. Независимо от предыдущих положений настоящей статьи, вознаграждение, полученное резидентом одного Договаривающегося Государства, облагается налогом только в этом государстве, если вознаграждение выплачивается в отношении:

- a) работы по найму, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве в связи со строительной площадкой или строительным, монтажным или сборочным объектом, или в связи с деятельностью по техническому надзору, связанной с ними, или с использованием установки или буровой установки, или морского судна в течение периода, во время которого такая площадка, объект, деятельность или использование не образуют постоянного представительства в этом другом государстве согласно пункту 3 статьи 5; или
- b) работы по найму, осуществляемой на борту морского или воздушного транспортного средства, осуществляющего международные перевозки; или
- c) технических услуг, непосредственно связанных с применением права или имущества, в отношении которых выплачиваются доходы от авторских прав и лицензий согласно пункту 2 статьи 12, если такие услуги предусмотрены контрактом по использованию права или имущества.

Статья 16

Гонорары директоров

Гонорары директоров и другие аналогичные выплаты, полученные резидентом одного Договаривающегося Государства в качестве члена совета директоров или любого другого аналогичного органа компании, которая является резидентом другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом государстве.

Статья 17

Доходы артистов и спортсменов

1. Независимо от положений статей 14 и 15, доход, полученный резидентом одного Договаривающегося Государства в качестве работника искусств, такого как артист театра, кино, радио или телевидения, или музыканта, или в качестве спортсмена, от его личной деятельности, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом другом государстве.

2. Если доход от личной деятельности, осуществляемой артистом или спортсменом в этом его качестве, начисляется не самому артисту или спортсмену, а другому лицу, этот доход может, независимо от положений статей 7, 14, и 15, облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором осуществляется деятельность артиста или спортсмена.

Статья 18

Пенсии и аннуитеты

1. Любые пенсии и другие пособия, периодические или единовременные, выплачиваемые в соответствии с законодательством по социальному обеспечению Договаривающегося Государства или из любого государственного фонда, образованного Договаривающимся Государством для осуществления социальных выплат или любой аннуитет, возникающий в этом государстве, облагаются налогом только в этом государстве.

2. Термин "аннуитет" при использовании в настоящей статье, означает заранее оговоренную и периодически, в установленное время, выплачиваемую в течение жизни или определенного периода денежную сумму, в соответствии с обязательством производить платежи взамен на адекватное и полное возмещение в денежном выражении (но не за оказанные услуги).

Статья 19

Государственная служба

1. Вознаграждение, иное чем пенсия, выплачиваемое органом власти или законодательно установленным органом, созданным в Договаривающемся Государстве,

физическому лицу за службу, осуществляемую для этих органов, облагается налогом только в этом государстве.

2. Однако указание в пункте 1 вознаграждение облагается налогом только в том Договариваемом Государстве, в котором физическое лицо является резидентом, если служба осуществляется в этом государстве и физическое лицо:

- a) является гражданином этого государства, или
- b) не стало резидентом этого государства исключительно с целью осуществления службы.

3. Положения статей 15 и 16 применяются к вознаграждениям за службу, оказанную в связи с предпринимательской деятельностью, осуществляемой органом власти или законодательно учрежденным в Договариваемом Государстве органом.

Статья 20

Выплаты студентам и практикантам

1. Выплаты, которые студент или практикант, являющийся или явившийся непосредственно перед приездом в одно Договариваемое Государство резидентом другого Договариваемого Государства и падающий в первом упомянутом государстве исключительно с целью получения образования или прохождения практики, пользуется для целей своего содержания, получения образования или прохождения практики, не облагаются налогом в этом государстве при условии, что такие выплаты возникают из источников за пределами этого государства.

2. Студент университета или другого высшего учебного заведения или любой практикант в Договариваемом Государстве, который является или непосредственно перед приездом в другое Договариваемое Государство являлся резидентом первого упомянутого государства и который находится в другом Договариваемом Государстве непрерывно в течение периода, не превышающего 183 дней, не облагаются налогом в этом другом государстве по вознаграждениям за услуги, оказанные в этом государстве, при условии, что оказанные услуги связаны с его обучением или прохождением практики, и вознаграждение составляет доход, необходимый для его содержания.

Статья 21

Другие доходы

1. Виды доходов резидента Договариваемого Государства, о которых не говорится в предыдущих статьях настоящего Соглашения, облагаются налогом только в этом государстве, независимо от того, где возникает доход.

2. Положения пункта 1 не применяются к доходам, иным, чем доходы, полученные от недвижимого имущества, оговоренного в пункте 2 статьи 6, если получатель такого дохода, будучи резидентом одного Договариваемого Государства, осуществляет в

другом Договаривающемся Государстве предпринимательскую деятельность через расположенное там постоянное представительство или осуществляет в этом другом государстве независимые личные услуги через расположенную там постоянную базу, и право или собственность, по которым выплачивается доход, непосредственно относятся к этому постоянному представительству или постоянной базе. В этом случае применяются положения статьи 7 или статьи 14, в зависимости от обстоятельств.

Статья 22

Устранение двойного налогообложения

1. В России двойное налогообложение устраняется следующим образом:

если резидент России получает доход, который в соответствии с положениями настоящего Соглашения может облагаться налогом в Финляндии, сумма налога на такой доход, подлежащая уплате в Финляндии, вычитается из налога, взимаемого с дохода такого лица в России. Такой вычет, однако, не должен превышать сумму налога, исчисленного с такого дохода в соответствии с законодательством России.

2. В Финляндии двойное налогообложение устраняется следующим образом:

- a) если резидент Финляндии получает доход, который в соответствии с положениями настоящего Соглашения может облагаться налогами в России, сумма налога на доход, уплаченного в России, Финляндия, с учетом положения подпункта b), разрешает в качестве вычета из налога на доход такого лица суммы, равной налогу на доход, уплаченному в России. Такой вычет, однако, не должен превышать часть налога на доход, подсчитанную до предоставления вычета и относящуюся к доходу, который может облагаться налогами в России;

- b) дивиденды, выплачиваемые компанией, которая является резидентом России, в пользу компании, которая является резидентом Финляндии и напрямую контролирует по крайней мере 10 процентов права голоса компании, выплачивающей дивиденды, освобождаются от уплаты финского налога;

- c) независимо от любых других положений настоящего Соглашения, физическое лицо, которое является резидентом России и которое в соответствии с финским налоговым законодательством в отношении финских налогов, упомянутых в статье 2, рассматривается также в качестве резидента Финляндии, может облагаться налогом в Финляндии. Однако любой уплаченный в России подоходный налог будет вычтен из налога, уплачиваемого в Финляндии, в соответствии с положениями подпункта a). Положения этого подпункта применяются только к гражданам Финляндии;

- d) если в соответствии с положениями настоящего Соглашения доход, полученный резидентом Финляндии, не подлежит обложению налогом в Финляндии, Финляндия, тем не менее, может при подсчете суммы налога на оставшуюся часть дохода такого лица, принимать во внимание освобожденный от налога доход.

Статья 23

Недискриминация

1. Граждане одного Договаривающегося Государства или юридические лица и партнерства, получившие свой статус как таковой в соответствии с действующим в этом государстве законодательством, не будут подвергаться в другом Договаривающемся Государстве любому налогообложению или любому связанному с ним обязательству, иному или более обременительному, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться граждане, юридические лица или партнерства этого другого государства при тех же условиях, в особенности в отношении резидентства. Это положение, независимо от положений статьи 1, также относится к лицам, которые не являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств, а также к лицам без гражданства, которые являются резидентами Договаривающегося Государства.

2. Налогообложение постоянного представительства, которое резидент одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, не должно быть менее благоприятным в этом другом Договаривающемся Государстве, чем налогообложение резидентов этого другого государства, осуществляющих аналогичную деятельность.

3. Ни одно из положений настоящей статьи не может расцениваться как обязывающее одно Договаривающееся Государство предоставлять резидентам другого Договаривающегося Государства любые личные льготы, скидки и вычеты в целях налогообложения, которые оно предоставляет своим собственным резидентам на основании гражданского статуса или семейных обязательств.

4. Резиденты одного Договаривающегося Государства, капитал которых полностью или частично принадлежит одному или нескольким резидентам другого Договаривающегося Государства или контролируется, прямо или косвенно, одним или несколькими резидентами другого Договаривающегося Государства, не будут подвергаться в первом упомянутом государстве любому налогообложению или любому связанному с ним обязательству, более обременительному, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться другие подобные резиденты первого упомянутого государства.

5. Положения настоящей статьи не могут истолковываться как обязывающие одно Договаривающееся Государство предоставлять гражданам, юридическим лицам или партнерствам другого Договаривающегося Государства налоговые льготы, которые предоставляются гражданам, юридическим лицам или партнерствам третьего государства в соответствии со специальными соглашениями.

Статья 24

Процедура взаимного согласования

1. Если лицо считает, что действия одного или обоих Договаривающихся Государств приводят или приведут к его налогообложению не в соответствии с положениями настоящего Соглашения, оно может, независимо от средств защиты, предусмотренных национальным законодательством этих государств, представить свое заявление на рассмотрение в компетентные органы того Договаривающегося Государства, резидентом которого оно является, или в компетентные органы того Договаривающегося Государства, гражданином которого она является, если его случай подпадает под действие пункта 1 статьи 23. Заявление должно быть представлено в течение трех лет с момента первого уведомления о действиях, приводящих к налогообложению не в соответствии с положениями настоящего Соглашения.

2. Компетентный орган будет стремиться, если он сочтет заявление обоснованным и если он сам не сможет прийти к удовлетворительному решению, решить вопрос по взаимному согласию с компетентными органами другого Договаривающегося Государства с целью избежания налогообложения, не соответствующего настоящему Соглашению. В случае, если компетентные органы придут к согласию, налоги будут взиматься, возврат или зачет налогов будут производиться Договаривающимися Государствами в соответствии с таким согласием. Любое достигнутое согласие будет исполнено независимо от любых ограничений во времени, предусмотренных национальным законодательством Договаривающихся Государств.

3. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут стремиться решать по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие при толковании или применении Соглашения. Они могут также консультироваться друг с другом с целью устранения двойного налогообложения в случаях, не предусмотренных Соглашением.

4. Компетентные органы Договаривающихся Государств могут непосредственно вступать в контакты друг с другом для целей достижения согласия в смысле предыдущих пунктов.

Статья 25

Обмен информацией

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств обмениваются информацией, необходимой для выполнения положений настоящего Соглашения или национальных законодательств Договаривающихся Государств, касающихся налогов, на которые распространяется настоящее Соглашение, в той части, в какой предусмотренное налогообложение не противоречит настоящему Соглашению. Обмен информацией не ограничивается информацией в отношении лиц, упомянутых в статье 1. Любая информация, полученная Договаривающимся Государством, считается конфиденциальной так же, как и информация, полученная в рамках национального законодательства этого государства, и может быть сообщена только лицам или органам (включая суды и административные органы), связанным с оценкой или сбором, принудительным взысканием или судебным преследованием, или рассмотрением апелляций в отношении налогов, на которые распространяется настоящее Соглашение. Такие лица или органы будут использовать информацию только в этих целях. Они

могут раскрывать эту информацию в ходе открытых судебных заседаний или судебных решениях.

2. Ни в каком случае положения пункта 1 не будут истолковываться как обязывающие Договаривающееся Государство:

- a) проводить административные меры, противоречащие законодательству или административной практике этого или другого Договаривающегося Государства;
- b) предоставлять информацию, которая не предоставляется с учетом законодательства или обычной административной практики этого или другого Договаривающегося Государства;
- c) предоставлять информацию, которая раскрывала бы какую-либо торговую, предпринимательскую, промышленную, коммерческую или профессиональную тайну, или торговый процесс, или информацию, раскрытие которой противоречило бы государственной политике.

Статья 26

Специальные налоговые привилегии

1. Ничто в настоящем Соглашении не затрагивает налоговых привилегий сотрудников дипломатических представительств или консульских учреждений, предоставленных общими нормами международного права или на основании положений многосторонних или двусторонних соглашений.

2. Настоящее Соглашение не применяется к международным организациям, органам или их сотрудникам, и к лицам, которые являются сотрудниками дипломатических представительств или консульских учреждений третьего государства, пребывающих в Договаривающемся Государстве и не рассматриваемых в каждом Договаривающемся Государстве в качестве резидентов в отношении налогов на доходы.

Статья 27

Вступление Соглашения в силу

1. Правительства Договаривающихся Государств уведомят друг друга о выполнении конституционных требований, необходимых для вступления в силу настоящего Соглашения.

2. Настоящее Соглашение вступит в силу через пятнадцать дней после даты получения последнего из уведомлений, упомянутых в пункте 1, и его положения будут применяться:

- a) в отношении налогов, взимаемых у источника - с доходов, полученных 1 января или после 1 января календарного года, следующего за годом, в котором настоящее Соглашение вступит в силу;
 - b) в отношении других налогов на доходы - за любой налогооблагаемый период, начинающийся 1 января или после 1 января календарного года, следующего за годом, в котором настоящее Соглашение вступит в силу.
3. С даты применения положений настоящего Соглашения следующие соглашения между Правительством Финляндской Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик прекращают свое действие в отношении налогов, к которым применяется настоящее Соглашение, в соответствии с положениями пункта 2:
- a) Соглашение о взаимном освобождении авиапредприятий и их персонала от налогообложения и взносов на социальное страхование, подписанное 5 мая 1972 года в Хельсинки;
 - b) Соглашение об устранении двойного налогообложения в отношении подоходных налогов и приложенный к нему протокол, подписанные 6 октября 1987 года в Москве.

При этом соглашение 1972 года прекращает свое действие также в отношении налогов и взносов, к которым настоящее Соглашение не применяется, начиная с первого дня, с которого настоящее Соглашение применяется в соответствии с пунктом 2.

Статья 28

Прекращение действия настоящего Соглашения

Настоящее Соглашение остается в силе до тех пор, пока его действие не будет прекращено одним из Договаривающихся государств. Каждое из Договаривающихся Государств может прекратить действие настоящего Соглашения путем передачи по дипломатическим каналам письменного уведомления о своем намерении прекратить его действие не менее, чем за шесть месяцев до окончания любого календарного года после истечения пяти лет с даты вступления настоящего Соглашения в силу. В таком случае настоящее Соглашение прекращает свое действие:

- a) в отношении налогов, взимаемых у источника, - с доходов, полученных 1 января или после 1 января календарного года, следующего за годом, в котором передано уведомление;
- b) в отношении других налогов на доходы - за любой налогооблагаемый период, начиная с 1 января или после 1 января календарного года, следующего за годом, в котором передано уведомление.

Совершено в Хельсинки "4" мая 1996 года в двух экземплярах на финском, русском и английском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае расхождения в толковании будет применяться текст на английском языке.

За Правительство
Финляндской Республики

За Правительство
Российской Федерации

Протокол

При подписании сегодня Соглашения между Правительством Финляндской Республики и Правительством Российской Федерации об избежании двойного налогообложения в отношении налогов на доходы (далее именуемое "Соглашение") нижеподписавшиеся согласились на то, чтобы следующие положения составляли неотъемлемую часть Соглашения:

в отношении пункта 3 статьи 5:

1. В случае, если резидент Договаривающегося Государства имел строительную площадку или строительный, монтажный или сборочный объект в другом Договаривающемся Государстве до даты подписания настоящего Соглашения, но работы на них продолжаются после даты, с которой применяются положения настоящего Соглашения, то двенадцатимесячный период рассчитывается от последней упомянутой даты. Такая льгота не должна ни при каких обстоятельствах действовать более 36 месяцев с начала существования строительной площадки или объекта.
2. В случае, если резидент Договаривающегося Государства имел строительную площадку или строительный, монтажный или сборочный объект в другом Договаривающемся Государстве после даты подписания настоящего Соглашения, но работы на них продолжаются после последней упомянутой даты, то двенадцатимесячный период рассчитывается с начала существования строительной площадки или объекта.

Совершено в Хельсинки "4" мая 1996 года в двух экземплярах на финском, русском и английском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае расхождения в толковании будет применяться текст на английском языке.

За Правительство
Финляндской Республики

За Правительство
Российской Федерации

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE
FINLANDE ET LE GOUVERNEMENT DE LA FÉDÉRATION DE RUSSIE
TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION EN MATIÈRE
D'IMPÔTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de la Fédération de Russie,

Désireux de conclure un Accord en vue d'éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

Le présent Accord s'applique aux personnes qui sont résidentes de l'un des États contractants ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. Le présent Accord s'applique aux impôts sur le revenu perçus dans un État contractant, sans considération des autorités au nom desquelles lesdits impôts sont perçus ni de la manière dont ils sont prélevés.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu tous les impôts frappant le revenu total ou certains éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de la cession de biens mobiliers ou immobiliers.

3. Les impôts existants auxquels s'applique le présent Accord sont :

a. en Russie :

- i. l'impôt sur les bénéfices des entreprises et des organisations; et
- ii. l'impôt sur le revenu des personnes physiques;
(ci-après dénommé "l'impôt russe");

b. en Finlande :

- i. l'impôt d'État sur le revenu;
- ii. l'impôt sur les sociétés;
- iii. l'impôt communal;
- iv. l'impôt ecclésiastique;
- v. l'impôt retenu à la source sur les intérêts; et
- vi. l'impôt retenu à la source sur le revenu des non-résidents;
(ci-après dénommé "l'impôt finlandais").

4. L'Accord s'applique également aux impôts de nature analogue ou en grande partie similaires établis après la date de signature de l'Accord et s'ajoutant aux impôts actuels ou les remplaçant. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent à la fin de chaque année les modifications apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins du présent Accord, à moins que le contexte n'impose une interprétation différente :

a. Le terme "Russie", au sens géographique, désigne le territoire de la Fédération de Russie, y compris les eaux intérieures et la mer territoriale, les espaces aériens situés au-dessus, ainsi que le plateau continental et la zone économique exclusive sur lesquels la Fédération de Russie exerce des droits souverains et sa juridiction conformément à la loi fédérale et au droit international; le terme "Russie" et l'expression "la Fédération de Russie" sont équivalents;

b. le terme "Finlande" désigne la République de Finlande et, dans un sens géographique, le territoire de la République de Finlande et toute zone adjacente aux eaux territoriales de la République de Finlande dans laquelle, en application de la législation finlandaise et conformément au droit international, peuvent s'exercer les droits de la Finlande en matière de prospection en vue de l'exploitation des ressources naturelles du fonds marin et de son sous-sol ainsi que des eaux qui les recouvrent;

c. les expressions "un État contractant" et "l'autre État contractant" désignent la Russie ou la Finlande, selon le contexte;

d. le terme "personne physique" désigne un individu, une société et tout autre groupement de personnes;

e. le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale ou une société au regard de l'impôt;

f. l'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un résident d'un État contractant, sauf lorsque ledit transport est exploité exclusivement entre des points situés dans l'autre État contractant;

g. l'expression "autorité compétente" désigne :

i. en Russie, le Ministère des Finances ou son représentant autorisé;

ii. en Finlande, le Ministère des Finances, son représentant autorisé ou le service qui est désigné par le Ministère des Finances comme autorité compétente.

2. Par application de l'Accord par un État contractant, tout terme ou expression non définis dans l'Accord auront, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente, la signification qui leur est attribuée en vertu de la législation dudit État concernant les impôts auxquels le présent Accord s'applique.

Article 4. Résidence

1. Au sens du présent Accord, l'expression "résident d'un État contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État

en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Toutefois, cette expression ne vise pas les personnes assujetties à l'impôt dans cet État du seul fait de revenus tirés de sources situées dans ledit État.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est déterminée de la manière suivante :

a. cette personne est considérée comme un résident de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b. si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si cette personne ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État où elle séjourne habituellement;

c. si cette personne séjourne habituellement dans les deux États où si elle ne séjourne habituellement dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'État dont elle possède la nationalité;

d. si cette personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, les autorités compétentes des États contractants régleront la question par accord mutuel et fixeront le mode d'application de l'Accord.

Article 5. Établissement stable

1. Au sens du présent Accord, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise résidente d'un État contractant exerce tout ou en partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

a. un siège de direction

b. une succursale;

c. un bureau;

d. une usine;

e. un atelier;

f. une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. L'expression "établissement stable" englobe également un chantier de bâtiment, un projet de construction, de montage ou d'installation, ou les activités de supervision qui s'y exercent, quoique uniquement lorsque ce site, ce projet ou ces activités ont une durée ininterrompue supérieure à douze mois. L'utilisation d'une installation ou appareil de forage ou de navire pour la prospection ou l'exploitation de ressources naturelles ne constitue un établissement stable que si elle dure plus de 12 mois.

4. Nonobstant les dispositions qui précèdent, les types d'activités ci-après accomplies par une personne qui est un résident d'un État contractant dans l'autre État contractant seront considérés comme n'étant pas accomplies par l'entremise d'un établissement stable dans ledit autre État

a. utilisation des installations aux seules fins d'entreposage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à la personne en question;

b. maintien d'un inventaire de biens ou de marchandises appartenant à la personne aux seules fins d'entreposage, d'exposition ou de livraison;

c. maintien d'un inventaire de biens et marchandises appartenant à la personne aux seules fins de traitement par une autre personne;

d. maintien d'un lieu fixe d'affaires aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations, pour la personne;

e. maintien d'un lieu fixe d'affaires aux seules fins de se livrer, pour la personne, à toute autre activité de nature préparatoire ou auxiliaire;

f. maintien d'un lieu fixe d'affaires aux seules fins de combiner les activités mentionnées aux alinéas a) à e) à condition que l'activité globale résultant de ladite combinaison soit de nature préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 du présent Article agit au nom d'une autre personne et exerce habituellement, dans un État contractant, le pouvoir de conclure des contrats au nom de cette autre personne, cette dernière est considérée comme disposant d'un établissement stable dans ledit État en ce qui concerne toutes activités que l'autre personne entreprend pour la première personne mentionnée, à moins que les activités de ladite personne se limitent à celles mentionnées au paragraphe 4 et qui, exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de cette installation fixe un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une personne n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces derniers agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce une activité commerciale ou industrielle (par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas en lui-même à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a, sous réserve des dispositions des alinéas a) et b) le sens que lui attribue la législation de l'État contractant dans lequel les biens en questions sont situés :

a. l'expression "biens immobiliers" comprend dans tous les cas les bâtiments, les accessoires, le cheptel et l'équipement utilisés pour les activités agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation et la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles;

b. les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus tirés de l'utilisation directe, de la location et de l'utilisation sous toute autre forme des biens immobiliers.

4. Dans le cas où la possession d'actions ou autres parts sociales dans une entreprise donne au propriétaire desdites actions ou parts sociales la jouissance de biens immobiliers détenus par l'entreprise, les revenus provenant de l'utilisation directe, de la location ou de l'utilisation sous toute autre forme de ladite jouissance sont imposables dans l'État contractant où se trouvent les biens immobiliers.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant de biens immobiliers utilisés dans l'accomplissement d'activités commerciales ou industrielles ou de services personnels à titre indépendant.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une personne qui est résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que la personne n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si la personne exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de la personne sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une personne qui est résident d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il était une personne distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec la personne dont il est un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. Aucun bénéfice ne sera attribué à un établissement stable du seul fait de l'achat par ledit établissement stable de biens et marchandises pour la personne.

5. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments du revenu traités séparément dans d'autres articles du présent Accord, les dispositions de ces Articles ne seront pas affectées par les dispositions du présent Article.

Article 8. Bénéfices et revenus découlant du trafic international

1. les bénéfices ou revenus qu'un résident d'un État contractant tire de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans cet État.

2. Les bénéfices ou revenus qu'un résident d'un État contractant tire de l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris les remorques, péniches et équipement connexe pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de marchandises ou de biens ne sont imposables que dans ledit État sauf si les conteneurs en question sont utilisés pour le transport de biens ou de marchandises uniquement entre des points situés dans l'autre État contractant.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent également aux bénéfices ou revenus découlant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international de transport.

Article 9. Ajustement des bénéfices

1. Lorsque

a. un résident d'un État contractant participe directement ou indirectement à la gestion, au contrôle ou au capital d'un résident de l'autre État contractant, ou

b. les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la gestion, au contrôle ou au capital d'un résident d'un État contractant et d'un résident de l'autre État contractant,

et lorsque, dans l'un et l'autre cas, les deux personnes sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des personnes indépendantes, les bénéfices qui, sans lesdites conditions, auraient été réalisés par l'une des personnes mais qui n'ont pas pu l'être à cause des conditions en question, peuvent être inclus dans les bénéfices de la dernière personne mentionnée et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'un résident de cet État, et impose en conséquence, des bénéfices sur lesquels un résident de l'autre État contractant a été imposé dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par le résident dudit premier État si les conditions convenues entre les deux personnes avaient été celles qui auraient été convenues entre des personnes indépendantes, l'autre État procède à un redressement approprié du montant de l'impôt exigible sur ces bénéfices, dans la mesure où ledit autre État estime ledit redressement justifié. Pour déterminer ce redressement, il est tenu compte des autres dispositions du présent Accord et, s'il y a lieu, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État, quoique si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a. 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 30 pour cent du capital de la société qui paie le dividende, et lorsque les capitaux étrangers investis dépassent cent mille dollars EU (dollars EU 100 000) ou l'équivalent dans les monnaies nationales des États contractants au moment où les dividendes viennent à échéance;

b. 12 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, tant qu'une personne qui est résidente de la Finlande bénéficie d'un crédit d'impôt en ce qui concerne les dividendes versés par une société qui est résidente de la Finlande, les dividendes payés par une société qui est un résident de la Finlande à un résident de la Russie ne sont imposables qu'en Russie si la personne recevant les dividendes est le bénéficiaire effectif des dividendes.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 n'affectent pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

4. Le terme "dividendes" employé dans le présent Article désigne les revenus provenant d'actions ou d'autres parts, autres que les créances, de la participation aux bénéfices ainsi que les revenus découlant d'autres parts sociales qui sont soumis au même traitement en matière d'imposition que les revenus provenant d'actions selon la législation de l'État dont la société payant les dividendes est un résident.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des dividendes, étant un résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société payant les dividendes est un résident une activité commerciale ou industrielle par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes est effectivement liée audit établissement stable ou à ladite base fixe. Dans ces cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14 s'appliquent.

6. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués constituent en tout ou en partie des bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant qui en est le bénéficiaire effectif sont imposables dans cet autre État.

2. Le terme "intérêts" employé dans le présent Article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et les lots attachés à ces titres. Les pénalités de retard de paiement ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent Article.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant les cas, sont applicables.

4. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

5. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec une tierce personne, le montant des intérêts compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la part excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans cet autre État, si ce résident en est le bénéficiaire effectif.

2. Le terme "redevances" employé dans le présent Article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes enregistrées pour la radio ou la télévision, d'un programme d'ordinateur, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant les cas, sont applicables.

4. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est une autorité constituée dans ledit État ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel l'obligation donnant lieu au paiement des redevances a été contractée et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

5. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à sa législation dans l'État contractant d'où proviennent les redevances.

Article 13. Revenus découlant de l'aliénation de biens

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés au paragraphe 2 de l'Article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions ou autres parts sociales dans une entreprise dont l'actif consiste principalement en biens immobiliers situés dans l'autre État contractant sont imposables dans ledit autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'un résident d'un État contractant possède dans l'autre État contractant ou de biens mobiliers appartenant à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

4. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation desdits navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans cet État.

5. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de conteneurs (y compris les remorques, chalands et matériel connexe pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises ne sont imposables que dans cet État, sauf si lesdits conteneurs sont utilisés pour le transport de biens ou de marchandises exclusivement entre des points situés dans l'autre État contractant.

6. Les gains provenant de l'aliénation de tout bien autre que ceux visés dans les paragraphes précédents ne sont imposables que dans l'État contractant dont la personne aliénant lesdits biens est un résident.

Article 14. Revenus de professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités.

S'il dispose d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Rémunérations d'un emploi salarié

1. Sous réserve des dispositions des Articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant, au quel cas les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

- a. le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de douze mois, et
- b. les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État, et
- c. la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions qui précèdent, la rémunération reçue par un résident d'un État contractant n'est imposable que dans ledit État si elle est versée au titre :

- a. d'un emploi exercé dans l'autre État contractant en relation avec un chantier de construction, de montage ou un projet d'installation ou des activités de supervision connexes ou en relation avec l'utilisation d'une installation, d'une plate-forme de forage ou d'un navire, pour la période durant laquelle ledit chantier, projet ou lesdites activités ou ladite utilisation ne constituent pas un établissement stable dans ledit autre État en vertu du paragraphe 3 de l'Article 5; ou
- b. d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international; ou

c. de services techniques directement liés à l'application d'un droit ou d'un bien entraînant le paiement d'une redevance, comme le définit le paragraphe 2 de l'Article 12, à condition que lesdits services fassent partie d'un contrat octroyant l'utilisation dudit droit ou dudit bien.

Article 16. Tantièmes d'administrateur

Les tantièmes d'administrateur et autres paiements de même nature reçus par un résident d'un État contractant en sa capacité de membre du conseil d'administration ou de tout autre organisme similaire d'une société qui est résident de l'autre État contractant sont imposables dans ledit autre État.

Article 17. Revenus des artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des Articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des Articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18. Pensions et rentes

1. Les pensions de toute nature et autres prestations, versées périodiquement ou sous forme d'indemnité forfaitaire, en vertu de la législation relative à la sécurité sociale d'un État contractant ou de tout autre programme gouvernemental organisé par un État contractant à des fins d'aide sociale, et toute rente ayant son origine dans ledit État ne sont imposables que dans ce dernier.

2. Le terme "rentes" utilisé dans le présent Article désigne une somme fixe payable périodiquement à des périodes déterminées au cours de la durée de vie du bénéficiaire, ou pendant une période spécifiée ou spécifiable, dans le cadre d'une obligation d'effectuer les paiements au titre d'une considération pleine et adéquate sous une forme monétaire ou de valeur monétaire (autre que les services rendus).

Article 19. Fonction publique

1. Les rémunérations, autres que les pensions, versées par une autorité ou un organisme officiel constitué dans un État contractant, à une personne pour services rendus à ladite autorité ou audit organisme ne sont imposables que dans cet État.

2. Toutefois, les rémunérations visées au paragraphe 1 ne sont imposables que dans l'État contractant dont la personne est un résident si lesdits services sont rendus dans ledit État et si la personne en question :

- a. est un ressortissant de cet État; ou
- b. n'est pas devenue un résident de cet État à la seule fin de rendre les services.

3. Les dispositions des Articles 15 et 16 s'appliquent aux rémunérations payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale par une autorité ou un organisme officiel constitué dans un État contractant.

Article 20. Paiements aux étudiants et aux stagiaires

1. Les paiements qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État mentionné à seules fins d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État à condition qu'ils proviennent de sources situées à l'extérieur dudit État.

2. Un étudiant universitaire ou un étudiant d'une autre institution d'enseignement supérieur dans un État contractant, ou un stagiaire dans une entreprise commerciale ou industrielle, qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans l'autre État contractant un résident du premier État mentionné et qui séjourne dans l'autre État contractant pour une période continue ne dépassant pas 183 jours, ne sera pas imposable dans cet autre État au titre de la rémunération de services rendus dans ledit État, à condition que les services en question soient liés à ses études ou à sa formation et que la rémunération constitue un revenu nécessaire pour financer ses frais d'entretien.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant qui proviennent de l'autre État contractant et ne sont pas traités dans les Articles précédents du présent Accord ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas au revenu, autre que les revenus découlant de biens immobiliers selon la définition du paragraphe 2 de l'Article 6, si la personne recevant lesdits revenus, étant résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant des activités commerciales ou industrielles par l'entremise d'un établissement stable qui y est situé, ou accomplit dans ledit autre État des services indépendants à partir d'une base fixe qui y est située, et le droit ou le bien pour lequel le revenu est versé est effectivement lié audit établissement stable ou à ladite base fixe. Dans ces cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14 s'appliquent.

Article 22. Élimination de la double imposition

1. En Russie, la double imposition sera éliminée comme suit :

Lorsqu'un résident de la Russie reçoit un revenu qui, conformément aux dispositions du présent Accord, est imposable en Finlande, le montant de l'impôt sur ledit revenu payable en Finlande sera déduit de l'impôt sur le revenu de cette personne perçu en Russie. Tou-

tefois, cette déduction ne peut pas dépasser le montant de l'impôt calculé sur ledit revenu conformément à la législation et à la réglementation en vigueur en Russie.

2. En Finlande, la double imposition sera évitée comme suit :

a. Lorsqu'un résident de la Finlande reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposables en Russie, la Finlande, sous réserve de l'alinéa b), autorise en déduction de l'impôt sur le revenu de ladite personne un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Russie. Toutefois, cette déduction ne dépassera pas la part de l'impôt sur le revenu, calculée avant la déduction, qui est attribuable au revenu imposable en Russie.

b. Les dividendes distribués par une société qui est un résident de la Russie à une société qui est un résident de la Finlande et qui contrôle directement au moins 10 pour cent des actions donnant droit de vote dans la société payant les dividendes seront exonérés de l'impôt finlandais.

c. Nonobstant toute autre disposition du présent Accord, une personne qui est un résident de la Russie et qui, en vertu de la loi fiscale finlandaise concernant les impôts finlandais visés à l'Article 2 est également considérée comme résident en Finlande est également imposable en Finlande. Toutefois, la Finlande autorisera la déduction de l'impôt finlandais de tout impôt russe sur les revenus, conformément aux dispositions de l'alinéa a). Les dispositions dudit alinéa s'appliquent exclusivement aux ressortissants finlandais.

d. Si, conformément à toute disposition du présent Accord, le revenu perçu par un résident de la Finlande est exonéré de l'impôt en Finlande, la Finlande peut toutefois, dans le calcul du montant de l'impôt sur l'autre partie du revenu de ladite personne, tenir compte du revenu exonéré d'impôt.

Article 23. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ou les personnes morales ou sociétés de personnes dont le statut découle de la législation en vigueur dans ledit État ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles pourront être assujettis les ressortissants, les personnes morales ou les sociétés de personnes se trouvant dans les mêmes conditions, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'Article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants ainsi qu'aux apatrides qui sont des résidents d'un État contractant.

2. L'imposition concernant un établissement stable qu'un résident d'un État contractant possède dans l'autre État contractant ne sera pas moins favorable dans ledit autre État contractant que l'imposition des résidents dudit autre État exerçant la même activité.

3. Aucune disposition du présent Article ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les mêmes dégrèvements, allègement ou réductions d'impôts qu'il accorde à ses propres résidents en raison de leur état civil ou de leurs responsabilités familiales.

4. Les résidents d'un État contractant dont le capital est en tout ou en partie détenu ou contrôlé directement ou indirectement par un ou plusieurs résidents de l'autre État con-

tractant ne seront soumis dans le premier État mentionné à aucune imposition ou obligation y afférente qui soit plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les résidents du premier État mentionné.

5. Les dispositions du présent Article ne peuvent être interprétées comme obligeant un État contractant à accorder aux ressortissants, personnes morales ou sociétés de personnes de l'autre État contractant les avantages fiscaux qu'il accorde dans le cadre d'accords spéciaux aux ressortissants, personnes morales ou sociétés de personnes d'un État tiers.

Article 24. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'Article 23, à celle de l'État contractant dont elle est un ressortissant. Le cas doit être soumis dans les trois ans à partir de la première notification de la mesure entraînant une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord.

2. L'autorité compétente s'efforcera, si l'objection paraît justifiée et si elle ne parvient pas elle-même à une solution satisfaisante, de résoudre le cas par accord mutuel avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, afin d'éviter une imposition qui ne serait pas conforme au présent Accord. Si les autorités compétentes parviennent à un accord, les impôts seront payés et les États contractants autoriseront un remboursement ou un crédit d'impôt conformément à l'accord en question. Cet Accord sera mis en oeuvre, nonobstant les délais prévus dans la législation interne des Parties contractantes.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforceront de résoudre par accord mutuel tout problème ou incertitude découlant de l'interprétation ou de l'application de l'Accord. Elles pourront également se consulter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas qui ne sont pas prévus dans le présent Accord.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer entre elles directement afin de parvenir à un accord dans le sens des paragraphes précédents.

Article 25. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions du présent Accord ou celles de la législation interne des États contractants relative aux impôts visés par l'Accord dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à l'Accord. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'Article 1. Les renseignements reçus par un État contractant sont considérés comme confidentiels de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par l'Accord, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou

autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a. de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b. de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celle de l'autre État contractant;

c. de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à ses intérêts vitaux.

Article 26. Privilèges fiscaux spéciaux

1. aucune disposition du présent Accord ne porte atteinte aux privilèges fiscaux des membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires prévus dans les règles générales du droit international ou en vertu de dispositions d'accords multilatéraux ou bilatéraux.

2. Le présent Accord ne s'applique pas aux organisations internationales, ni à leurs agences ni à leur personnel, ni aux personnes qui sont membres d'une mission diplomatique ou d'un poste consulaire d'un État tiers, établis sur le territoire d'un État contractant et qui ne sont pas traités comme des résidents en ce qui concerne l'impôt sur le revenu.

Article 27. Entrée en vigueur

1. Le Gouvernement des États contractants se notifieront l'accomplissement des procédures nécessaires respectives pour l'entrée en vigueur du présent Accord.

2. Le présent Accord entrera en vigueur quinze jours après la date de la dernière notification visée au paragraphe 1 et ses dispositions seront applicables :

a. aux impôts retenus à la source, sur les revenus perçus après le 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle le présent Accord est entré en vigueur;

b. pour tous les autres impôts sur le revenu, pour toute période imposable commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle au cours de laquelle le présent Accord est entré en vigueur.

3. À la date à laquelle le présent Accord entre en vigueur, les Accords suivants entre le Gouvernement de la République de Finlande et le Gouvernement de l'Union des républiques socialistes soviétiques cesseront de s'appliquer en ce qui concerne les impôts auxquels s'applique le présent Accord conformément aux dispositions du paragraphe 2 :

a. l'Accord visant à exonérer réciproquement du paiement d'impôts et de cotisations à la sécurité sociale leurs compagnies aériennes et le personnel de ces dernières, signé à Helsinki le 5 mai 1972, et

b. l'Accord tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et le Protocole en Annexe audit Accord, signé à Moscou le 6 octobre 1987.

L'Accord de 1972 cessera de s'appliquer également en ce qui concerne les impôts et contributions auxquels le présent Accord ne s'applique pas, à partir des premières dates auxquelles le présent Accord s'applique conformément au paragraphe 2.

Article 28. Dénonciation

Le présent Accord restera en vigueur tant qu'il n'aura pas été dénoncé par un État contractant. Chaque État contractant pourra dénoncer le présent Accord par écrit et par la voie diplomatique avec un préavis minimum de six mois avant la fin de toute année civile à partir de la cinquième année suivant celle de l'entrée en vigueur du présent Accord. Dans ce cas, le présent Accord cessera d'être applicable :

a. aux impôts retenus à la source, sur les revenus tirés à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification;

b. aux autres impôts sur le revenu, pour toute période fiscale commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification.

Fait à Helsinki le 4 mai 1996, en double exemplaire dans les langues finlandaise, russe et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Finlande :

OLE NORRBACK

Pour le Gouvernement de la Fédération de Russie :

V. G. PANSKOV

PROTOCOLE

À la signature ce jour de l'Accord entre la République de Finlande et la Fédération de Russie visant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu (ci-après dénommé "l'Accord"), les soussignés sont convenus des dispositions ci-après, qui font partie intégrante de l'Accord :

En ce qui concerne l'Article 5, paragraphe 3

1. Dans le cas où un chantier ou un projet de montage ou d'installation pour lesquels un résident d'un État contractant est engagé dans l'autre État contractant a commencé avant la date de signature du présent Accord mais se poursuit après la date à laquelle l'Accord entre en vigueur, la période de douze mois sera calculée à partir de la dernière des dates mentionnées. Cet avantage ne sera en aucun cas attribué pour une période dépassant 36 mois à partir de la date à laquelle le chantier ou le projet ont commencé.

2. Dans le cas où un chantier ou un projet de construction, de montage ou d'installation dans lesquels un résident d'un État contractant est engagé dans l'autre État contractant a commencé après la date de signature du présent Accord mais avant la date à laquelle l'Accord entre en vigueur et se poursuit après la dernière date mentionnée, la période de douze mois sera calculée à partir du démarrage du chantier ou du projet en question.

Fait à Helsinki le 4 mai 1996, en double exemplaire dans les langues finlandaise, russe et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Finlande :

OLE NORRBACK

Pour le Gouvernement de la Fédération de Russie :

V. G. PANSKOV

